

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

LETO XLV. — VOL. XLV.

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, MARCH 5, 1942

NO. 53

Do 600 oseb je bilo ubitih, ko so angleški bombniki napadli Pariz

Bombe so poškodovale tri francoske tovarne, ki so izdelovale potrebščine za Nemčijo. — Nad 2.000 oseb je bilo ranjenih. — Napad znači, da so zavezniki izgubili upanje pridobiti Francijo na svojo stran.

NAPAD JE BIL LEGALEN, PRAVI DRŽAVNI PODTAJNIK WELLES

Vichy, Francija, 4. marca. — Francoska vlada trdi, da so angleški bombniki pri sinočnem napadu močno poškodovali tri tovarne, kjer so izdelovali vojni material. Tovarne se nahajajo v predmestju Pariza. Vlada sodi, da so bombe ubile od 500 do 600 oseb, a nad 2.000 jih je ranjenih. Še vedno nova trupla dobivajo izpod razvalin. Najbolj poškodovana je bila tovarna Renault, ki stoji na otoku v reki Seni, v zahodnem pariškem predmestju.

London, 4. marca. — Angleški bombniki so sinoči napadli motorno tovarno Renault v pariškem predmestju, ki izdeluje vojni potrebščine za Nemčijo. To je bil prvi napad angleških bombnikov v bližini Pariza, odkar se je Francija vdala Nemčiji.

Lepo vreme je omogočilo angleškim letalcem dobre cilje. Anzari zatrjujejo, da je obratovanje tovarna Renault 24 ur na dan za Hitlerja in njegovo armado. Nekatere poročila zatrjujejo, da je to tovarna imela pravkar delu transportna letala, ki bi lahko nosila 40 vojakov in da so bila ta letala namenjena za napad na Anglijo.

Radio iz Pariza, ki je pod nemško kontrolo, je naznanjal, da so angleške bombe ubile več kot 1.500 oseb. Poročajo tudi, da so bombe porušile od 200 do 250 hiš.

Angleško letalsko ministrstvo zatrjuje, da so dobili avijatičarji ukaz, naj ne mečejo bomb na civiliste in njih lastnino. Angleži trdijo, da se je ta napad posrečil največ zato, ker so angleški parašutarji uničili zadnji petek radijske postaje na francoski obali. Tako so se mogli angleški bombniki približati prav do Pariza, ne da bi jih kdo izprehajal.

Na tisoče nadaljnih ameriških vojakov je dospelo v Severno Irsko

Severna Irsko, 4. marca. — Na tisoče novih ameriških čet je dospelo v neko pristanišče v Severni Irski. To so dodatni vojniki iz Amerike poleg onih, ki se nahajajo tukaj že več kot en mesec dni.

Vojni oddelek v Washingtonu potrjuje novo ekspedicijo ameriških čet na Severno Irsko, da javnost ne bo zvedela njih namena, števila, pripravljenosti izkrcanja ali odhoda iz Amerike.

Od onih ameriških vojakov, ki so dospeli v Severno Irsko pred enim mesecem, jih je nekaj došlo v London. Podrobnosti niso dane v javnost.

O tej novi pošiljki ameriških vojakov ni prišla nobena vest v javnost, dokler niso bili vojaki iz svojo opremo in orožjem.

PRVA ŽRTEV V PRISTANIŠČU PEARL JE ZOPET ZDRAVA NA NOGAH

Honolulu, Havaji. — Prva žrtev napada Japoncev na pristanišču Pearl 7. decembra je bil vojak Archie R. Gurkin iz Pine-towna, N. C. Zdaj je pa zopet zdrav in v službi. Za spomin na 7. december pa nosi v žepu krogi, ki mu je bila šla popolnoma iz rok. Dvalet minut zatem, ko so Japonci napadli, je bil Gurkin že v bolnišnici s prestreljenim telesom. Pa po kako čudnem naključju je dobil kroglo. Vozil je vojaški truck blizu pristanišča, da je zasljal močan pok. Misli je, da mu je počila pnevmatika pri kolesu, pa je ustavil in šel pogledat. In tedaj ga je zadela krogla iz strojnice japonskega letala.

Japonec v strahu, da ga pojedo

Sydney, Avstralija. — Pri Port Moresby na Novi Gvineji so ujeli prvega Japonca. Japonec je prosil, naj ne povedo javnosti njegovega imena, da bi trpeli radi njegove sorodniki doma. Ni namreč ubogal ukaza svojega poveljnika, ki mu je naročil, naj stori samomor raje, kot bi ga ujeli. Toda ko je bilo njegovo letalo zadeto, se je domislil, da je boljše živeti, pa se je spustil z letalom na tla. Edino, česar se je bal, je rekel, da ga bodo Avstralci svedli, kot so ga doma svedli.

MacArthurjevi avijatičarji so potopili Japoncem tri ladje v zalivu Subic

Washington, 4. marca. — Mala MacArthurjeva letalska eskadrila je izvedla nenaden napad na japonsko ladjevje v zalivu Subic in potopila večerj že tretjo japonsko ladjo. Vrh tega so ameriški bombniki zažgali japonska skladišča na otokih Olan-gapo in Grande.

Zaliv Subic se nahaja severovzhodno od ameriške bojne linije na polotoku Bataan. Iz tega zaliva dobivajo Japonci ojačenja na polotok.

Albanci zahtevajo od bivšega kralja Zogu, da vrne državni denar

London. (ONA). — Albanski proizvodni odbor v Londonu bo vprašal bivšega kralja Zogu, da se odpove načelstvu gibanja za svobodno Albanijo in da izroči temu odboru ves državni denar, kakih 50.000 soverainov.

Ta odbor bo deloval za osvoboditev Albanije in v njem so zastopane vse verske stranke. Ko bodo zavezniški priznali ta odbor kot pravomočno albansko vladno, bo prevzel vodstvo bivši premier Fan Noli, ki se nahaja zdaj v New Yorku.

Dasi je bil kralj Zogu naklonjen Italiji, ga je Mussolini leta 1939 pregnal s prestola, nakar je Zogu zbežal v Anglijo.

Brezvestni vozniki

Kadar stojite v varnostni zoni in čakate na ulično železnico, pa pridivja mimo avto, da vas vsega oškrofi z blatno, si zapomnite njegovo licenčno številko in ga naznanite policiji. Kaznovan bo od \$5.00 do \$200 globe ali 6 mesečnim zapornim radi "neprevidne vožnje." Vsa čast policiji! Kakor nekateri vozniki divjajo s svojimi avti po lužah in blatu, da škrofi prav na pločnik, je že od sile.

Mornar Marn je čil in zdrav!

Mrs. Mary Marn iz 14410 Sylvia Ave. se je nedavno vrnila iz obiska pri svojem sinu, ki služi v ameriški mornarici in pravi, da je njen sin zdrav in vesel ter vsak dan vestno vrši svojo službo. Zato so razne govornice, ki se širijo po naselbinah o njegovih doživetjih poškodbah brez vsake podlage in neresnične.

Poglavar indijskega rodu Mohawk je izročil predsedniku ruskega vojnega reliefa lep naglavni okrasek, kakršnega nosijo samo najodličnejši Indijanci. Ta okrasek bo poslan Jožefu Stalinu v Rusijo kot dar Indijancev, ki pravijo, da je Stalin najhrabrejši belokožec.

Tajna policija je obiskala nemško naselbino v N. Y.

New York, 4. marca. — Ameriška tajna policija je napravila racijo na nemško naselbino v zgornjem Manhattanu in preiskala 300 hiš. Prijela je 30 Nemcev in tri Italijane. Policija je zaplenila v tej raciji eno nemško uniformo, 30 fotograf-skih aparatov, 18 radijev na kratke valove, 4 pare daljnogledov, sohe Adolfa Hitlerja ter mnogo brošure.

Policija je prišla tudi mnogo sovražnih tujcev v Asbury parku, N. J. in v štirih mestih okraja Mammouth. Zaplenila je mnogo prepovedanega materiala.

Gumastih pet kmalu ne bo več

Washington. — Odbor za vojno produkcijo bo kmalu ukazal, da se ne izdeluje več gumastih pet za čevlje. Vzrok, ker primanjkuje kavčuga in ker smatrajo, da gumaste pete pri čevljih niso potrebne.

Petnajsta obletnica

V nedeljo se bo darovala v cerkvi sv. Kristine ob 9:45 sv. maša za pokojno Terezijo Ban v spomin 15. obletnice njene smrti. Prijatelji in sorodniki so proseni, da se udeležijo.

Rude Trošt bo govoril

Na narodnem zborovanju primorskih Slovencev v nedeljo bo med drugimi tudi Rude Trošt, ki se nahaja začasno v Clevelandu. Mr. Trošt je že star borec za naše primorsko vprašanje. Mnogo je storil, ko smo tekom prve svetovne vojne reševali in ustvarjali Jugoslavijo. Drugega za to svoje plemenito delo ni dobil, kot raztrgane podplate. In vendar mu to ne dela ovir, da ne bi bil zopet v vrstah domoljubnih borec. Čast mu!

Shod se prične točno ob treh popoldne v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričakuje se ogromne adevlebe. Narod od vsepovsod je prijazno vabljen.

Norveški škofje so se odpovedali, ker je bil njih primas odstranjen

Stockholm. (ONA). — Vsi norveški škofje so se odpovedali službi, ker so nemške oblasti odstranile iz urada škofa Berggrava iz Oslo, ki je bil primas norveške cerkve. Škofje so izjavili, da ne morejo delati, dokler kviz-linska vlada sodeluje s sovražni-kom.

Škof Berggrav, neizprosen so-vražnik nacijev je bil vržen v konfinacijo. Bil je vodja luterancev, kateri štejejo 97 odstotkov vsega norveškega prebivalstva. Dalje se norveški škofje protivijo priznati novega škofa, ki ga je imenovala nazijška vlada.

Poroča se tudi, da so na Norveškem zaprli vse šole, ker je učiteljstvo zrevoltiralo proti odredbi vlade, da morajo vsi pri-stopiti v "unijo" norveške nazij-ske stranke.

Vohun noče izdati nemških vojaških tajnosti

New York. — Paul T. Bor-chardt, bivši nemški major, ki se nahaja pod obtožbo vohunstva proti Zed. državam, je izjavil, da raje umre, kot bi pa izdal nemške vojaške tajnosti. Major je eden izmed šestih oseb, med temi ena ženska, ki sede pred federalno poroto na zatožni klopi.

Ugodno za davkoplačevalce

Za večjo udobnost delavcev bo do pobirali dohodninski davek tudi v nedeljo. Urad v 2. nadstropju Standard poslojpa bo odprt v nedeljo od 9 zjutraj do 4 popoldne. Ob delovnikih sta pa odprta oba urada, v starem poštnem poslojpu in tukaj in si-cer od 8 zjutraj do 8 zvečer.

Vojak na dopustu

Včeraj je dospel na dopust k svojim staršem, 1068 E. 68. St. Frank Petrovič, ki ostane doma sedem dni. Toda ni prišel kot navaden vojak, ampak že kot saržent. Čestitamo in mu želimo mnogo zabave doma.

Iz bolnišnice

Mrs. Ana Urbančič, 18930 Monterey Ave. se je vrnila iz bolnišnice in jo sedaj prijatel-lice lahko obiščejo na domu.

Vesti iz nepokorljive Jugoslavije

V mestih v Sloveniji, ki so jo hišami, napadajoč organe zasedli Italijani, izdajajo posebne izkaznice za kupovanje hrane in obleke. Vsak poedinec ima na mesec pravico do enega kilograma ržja, enega kilograma makaronov, dvajset dekagramov surovega masla, petnajst dekagramov mila, dveh decilitrov olja in dvajset dekagramov masti. Kruha dobi vsakdo po deset dekagramov na dan.

V Ljubljani so zasegli in spremljeni v zapore nekoliko hiš, kajti jetnišnica ljubljanskega sodišča s policijskimi zapori vred več ne zadošča za sedanje razmere. Od dne do dne zapirajo nove žrtve, ki jih nahajajo zlasti med ljubljansko univerzitetno mladino in med književniki in pisatelji. Več uglednih ljubljanskih intelektualcev je iz mesta izginilo. Osebe, ki so nekoč grajale razmere v Jugoslaviji danes prosijo Boga, da bi jim vrnil svobodo in državo, ki so jo izgubili.

V gozdovih med Ribnico in Novim mestom se skriva večje število slovenskih mladeničev, ki se v manjših skupinah pomikajo med samotnimi naselji in

nih oblasti in požigajoč domove, kamor so oblasti naselile tujca. Potovanje po omenjenih predelih Dolenjske je nevarno tvegavanje.

Med kraji Slovenije, ki so jih zasedli Nemci in kraji pod Italijo je prepovedana vsaka zveza. Pošta ne sprejema pošilk in celo dopisovanje ni mogoče. Zadnje Nemce so izselili iz "Provincia Lubiana" v severno Slovenijo v mesecu januarju.

Med četami generala Mihajlovića se je posebno odlikoval po svoji hrabrosti generalštabni major Ivan Flegel. Radi te hrabrosti je bil na predlog generala Mihajlovića odlikovan z najvišjim jugoslovanskim odlikovanjem, s Karadjordjevo zvezdo z meči. Zadnje poročilo trdi, da je major Flegel padel v boju. Major Flegel je bil Slovenec doma iz Fram pri Mariboru iz odlične slovenske družine. Zaposla ženo in dva otročka. Žena majorja Flegla je Srbinja.

Slava junaku, ki je žrtvoval življenje za domovino, za Jugoslavijo!

Japonci na Javi dobivajo premoč; zavezniški so začeli uničevati naprave, da jih ne dobe Japonci v roke

Japonci so zopet napredovali na Javi v kritični štiridnevni bitki. Položaj je postal tako resen, da je nizozemsko vrhovno poveljstvo naznanilo, da je ukazalo začeti z uničevanjem važnih naprav, da ne padejo Japoncem v roke.

Tukaj je zopet tragedija premale moči zaveznikov v letalih, ladjah in moštyu. Nizozemci tr-

dijo, da je na Javi komaj 50.000 zavezniških vojakov, med temi par tisoč angleških in ameriških. Proti tem stoji japonska sila 35.000 mož. To je vzrok, da so Japonci napredovali na nekaterih točkah.

Uničevalne čete v Bataviji so že začele uničevati to 320 let starmesto, proti kateremu prodirajo Japonci.

IZ NAŠIH NASELBIN

Imperial, Pa. — Mary Poljšak je prešla žalostno vest, da je v Jelšah pri Cerknici umrl njen oče Anton Urbas, po domače Svetov, v lepi starosti 86 let. Pred leti mu je umrla žena Uršula in od takrat je bil sam. V Ameriki zapušča dva sinova in tri hčere.

Vpisovanje v armado

Od 7. decembra do danes se je vpisalo prostovoljno v ameriško armado samo v Clevelandu več kot 7.000 novincev. Večino so šli k mornarici in marinom. Včeraj se je vpisal v mornarico tudi Albert Brus iz 6026 St. Clair Ave.

Novorojenček

Staršem Mr. in Mrs. Frank Zabukovec, 10010 Prince Ave. so zgodaj v pondeljek zjutraj prinesle vile rojenice krepkega otroka. Mati in dete se nahajata v Women's bolnišnici. Tako so Zabukoveci dobili še enega muzikanta. Čestitke!

51.697 črncev je dobilo delo lansko leto

Columbus, O. — Federalna posredovalnica za delo naznanja, da je dobila v letu 1941 delo za 51.697 črncev, v letu prej pa samo 23.818.

Nov grob

Včeraj zjutraj je umrl v University bolnišnici dobro poznani rojak Joseph Turk, star 54 let. Stanoval je na 930 E. 150. St. Pokojni je bil prvi slovenski otrok rojen v Clevelandu poznani Stencovi družini. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Amalijo, sina Josepha, hčer Julio, brata Franka, tri sestre: Rose Skebe, Josephine Erbežnik in Alice Hribar, v Delray, Fla. pa brata Johna. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 8:30 iz Svetkovega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev sv. Jožefa na 144. St. in St. Clair Ave. ter na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostlim naše sožalje.

NEMCI SO KRŠILI MEDNARODNO POSTAVO, KO SO UBILI UJETNIKA

London. (ONA). — Nemške oblasti v okupirani Čehoslovaški so obtožene, da so prekršile mednarodno postavu s tem, da so usmrtilile vojnege ujetnika. Nek član češke vlade v Londonu je napravil to obtožbo na podlagi vesti, da je vojaško sodišče v Pragi obsodilo v smrt nekoga Evgena Černya, ki je bil prej uslužen v angleško-češki banki v

Belgradu. Černy, ki je bil rodom Čeh, toda naturaliziran jugoslovanski državljan, se je pridružil ob času mobilizacije jugoslovanski armadi. Ujeli so ga Nemci in pripeljali v Prago z izgovorom, da je vodil zveze med jugoslovanskim vrhovnim poveljstvom in češkimi tajnimi organizacijami še pred vojno.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAPOČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 53 Thur., March 5, 1942

Naš čolnic otmimo!

Naši ameriški Slovenci doprinašajo svoj del pri obrambi svoje adoptirane domovine — Amerike. Vsaj kolikor imamo vpogleda med naš narod to lahko trdimo. Kupujemo obrambne znamke in bonde, dajemo kri Rdečemu križu, dajemo svoje čvrste sinove ameriški bojni sili in dajemo svoje roke in mišice vojni industriji. In tega ne delajo samo državljani, ampak v isti meri tudi oni, ki še niso državljani, naj bo iz tega ali onega vzroka. Slovenec (Dobnikar) je bil prvi, ki je dal svoje življenje v službi svoje nove domovine.

Naš slovenski narod ne godrnja in ne govori o žrtvah. On pravi, da je to naša dolžnost do nove domovine, katero smo si izbrali za zadnje pozemsko zavetišče v tem življenju.

Ko tako premišljujemo dobro razpoloženje naših Slovencev do svoje nove domovine, v katerem se tako bistveno razkristalizuje in oblikuje slovenska zavednost, moramo nehote vzklikniti: ah, kaka škoda, da ne šteje slovenski narod 50, 75 milijonov duš! Kaj bi naš narod v takem številu vse doprinesel in izvršil! Kajti kdor študira vrline in zmogljivosti našega naroda, naj je že ta naš narod tukaj, ali pa v stari domovini, mora priznati, kar je naš častitljivi msgr. Vitus Hribar že neštetokrat javno poudarjal, da smo Slovenci ustvarjeni, da vodimo slovanske narode!

Saj ni treba o tem kričati in vpiti, da bi s vpitjem prepričali druge o naši umski in srčni jakosti. Ne, ni treba vpiti, ampak samo pogledati okrog sebe naše gospodarsko, narodno in kulturno življenje, pa imamo dokazov dovolj. Ne vpiti? Pa bi morda ne bilo napačno, če bi včasih zavpili, da bi se nas bolj slišalo, da bi se nas bolj upoštevalo. Morda smo pa le preveč skromni, da ne pridemo do večje veljave.

Ena vrlina, ali bi rekli skromnost Slovencev je, da se ne bahamo s svojimi deli, da zidamo in gradimo in orjemo in sejemo, pa garamo in — molčimo. To je res zelo lepa lastnost naroda, pa ni vselej dobra.

In to tiho žitje, to svojo skromnost, moramo prav zdaj kar lepo zaviti v papir ter jo položiti na polico za poznejše čase, potem pa zavijati rokave in stopiti pogumno na mejdan, pa zavpiti širnemu svetu: tudi mi hočemo svojih pravic, ki nam gredo po svetni in božji postavi! Mi hočemo in zahtevamo svojo zemljo nazaj, za katero so barantali po prvi svetovni vojni! Mi zahtevamo, da bodo po tej vojni združeni vsi Slovenci pod eno streho, v eni državi!

Se več! Mi moramo odločno in s poudarkom izjaviti: Jugoslavije brez vse slovenske zemlje ne more biti! Nikdar in pod nobenim pogojem ne smemo dovoliti, da bi se i po tej vojni razsekalo slovensko zemljo, razdelilo Slovence. Od tega ne smemo odnehati niti za las, ker meje, ki se bodo začrtale po tej vojni, bodo ostale. Ako Slovenci ne bomo zdaj dosegli združenje vseh Slovencev, ne bomo tega dosegli nikdar več.

Zato pa je naša prva dolžnost, da storimo vse, kar je v naši moči, da pomagamo svoji novi domovini v njenem naporu za ohranitev svobode in demokracije, a druga naša dolžnost pa je, da trdno stojimo na braniku za svobodo svete slovenske zemlje.

V nedeljo popoldne je narodno zborovanje naših v narodnih borbah kaljenih Primorcev v Slovenskem domu na Holmes Ave. Narod, pridi in podpiši spomenico za staro pravdo!

Da se ne pozabi...

V aprilu 1935 je dobil prior mirenškega samostana ukaz od poveljarja lazaristov, naj izroči samostan takoj italijanskim redovnikom iz Turina, ki so samostan tudi zasedli brez odlašanja.

Kakor hitro je samostan menjal gospodarje, so dobili tudi samostanski bratje ukaz od policije, da takoj zapuste samostan. Italijanski redovniki so takoj ukinili slovenske pridige in nadškof Margotti je ukazal, da začno vršiti verski pouk v italijanskem jeziku.

Toda najsi je nadškof Margotti tako očitno kazal svoje sovraštvo proti slovenski narodni manjšini, si je upal v škofijskem listu v marcu 1935 obsojati pisanje časopisja v Jugoslaviji, ki je pisalo o žalostnih razmerah v goriški nadškofiji. Izrečno je prepovedal svojim vernikom, da bi čitali te časopise, kot bi ne vedel, da takrat itak ni smel noben slovenski časopis v Julijsko Krajino!

Zgodaj v letu 1936 je izdal Margotti ukaz, da se sme v čisto slovenskih občinah goriške nadškofije "trpeti" slovensčina pri debatah o katoliški akciji, toda pri tem je izrečno poudarjal, da morajo biti vsa poročila in vse listine o teh shodih pisane v italijanskem jeziku.

Leta 1920 je bil reški okraj postavljen pod administracijo apostolskega upravitelja. Po aneksiji je bila pa na Reki ustvarjena samostojna škofija, kateri se je pridružilo nekaj tržaških župnij. Na Reki je bilo takrat do 15,000 Slovencev in Hrvatov, ki naj bi imeli po italijansko-jugoslavanski pogodbi iste pravice v verskih zadevah kot so jih imeli Italijani v Dalmaciji. Vendar ni bila Slovenec in Hrvatom dovoljena niti ena sama pridiga v njih materinskih jezikih, čeprav se je to dovolilo komaj par sto Madžarom.

BESEDA IZ NARODA**Apel vsem rojakom**

Kljub vsemu, da že mnogo let prebivamo v deželi svobode — Ameriki, vendar ne moremo izbrisati iz srca spomina na svojo rodno grudo. Kakor čutimo mi v tem oziru, tako čutijo tudi drugi narodi. Saj je baš iz idealizma vseh narodov, ki so stoletja prihajali v to deželo, pronicla veličina ameriške svobode in prostosti in pravičnosti. Vsak narod je doprinesel nekaj in to je bilo dobro tako, da se je storil ameriški narod, katerega ponosni in zvesti člani smo tudi Slovenci.

Naša domovina je razkosana po našem smrtnem sovražniku. Ogromen del našega naroda je bil že 23 let zasužnjen in nad tem delom so se vršila nasilstva in zločinstva, ki jih kot Amerikanci slovenskega pokolenja ne bomo mogli nikdar pozabiti.

Kakor mora za neviht sonce prisijati, baš tako trdno smo prepričani, mora v sedanji vojni zmagati stran pravice. Vsaka vojna zahteva žrtve. Tudi mi Slovenci smo pripravljeni na katerokoli žrtev, samo da pride do zaželenega mira zopet. Pogoj temu miru pa mora biti: Mir mora biti pravičen! Mora biti pravičen za vse, za velike in male narode!

Ko se je sklepal mir po zadnji svetovni vojni, smo bili Slovenci v toliko pozabljeni, da nismo ničesar dobili, pač pa nasprotno; Mi smo bili tisti, ki smo morali Italiji plačati za nje sodelovanje z zavezniki v prvi svetovni vojni.

Danes Italija ne stoji na strani onih, ki bodo zmagali. Vendar ne smemo Italiji kot taki ali pa njenim predstavnikom nikdar zaupati. Pokazali so se že opetovano, da so baš tako odkritosrčni, kakor so Japonci. Napram nam Slovincem se posebno. Naši bratje v zasedenem ozemlju so bili preganjani in uničevani pod vsako italijansko vlado, naj je bila že katerekoli barve. In člani italijanske vlade, ki je zatirala naš narod v mejah Italije, se nahajajo celo danes v Ameriki in skušajo ameriško vlado in ameriško javno mnenje pridobiti zase, tako da bodo lahko izkoristili položaj, ko se bo sklepal mir, zopet v korist Italije, ki bo — kakor nas naša žalostna zgodovina uči — ostala ista, kakor je bila: zahrbtna zatirateljica malih narodov.

Slovenci smo in smo vedno bili miroljuben narod. Nosili smo svoje gorje tiho, udano. Skušali smo se obdržati pri življenju z neznanskimi žrtvami, ostali smo mirni in preudarni tudi tedaj, ko je ogorčenja kri zavrevala v žilah. In morebiti smo bili celo premioljubni v vsej naši zgodovini.

Sedaj je prišel čas, da tudi mi dvignemo svoj glas. In sedaj mora biti ta glas tako močan, da bo odjeknil tako glasno, da ga čuje ves svet. Sedaj, kakor še nikdar prej, moramo odpreti stran svetovne zgodovine, kjer je zapisano gorje našega naroda.

Rek pravi: Pomagaj si in Bog ti pomore! Pomagajmo si sedaj! Storimo vse, kar je v naši moči, ne zamudimo nobene prilike, niti sredstva! Ne čakajmo brezbrizni, da bomo morali zopet sprejeti vse, karkoli pride. Pokazimo se na dan, stopimo na plan in kakor naša močnega, siva kraška skala stojimo neomajni za pravico našega in vseh drugih malih in velikih narodov. Pripravimo se na mir, na pravičen mir, kakor nam ga obeta naša velika nova domovina! Naj vstane poživljena Jugoslavija, poosestrima vsakemu pravico — ljubnemu narodu, v večji veličini, a Jugos-

lavija, v kateri morajo biti vsi Slovenci, kateri mora pripadati vsa slovenska zemlja, tudi ona, ki je desetletja bila pojezana z mučniško krvjo njenih neomajanih in prostost ljubečih sinov in hčera! Le tako bo Evropa zagotovljen trajen mir. Tako bomo kot ljudje, kot Slovenci in pravi Amerikanci doprinesli svoj delež, da bo ta mir trajen in vsesplošen!

V nedeljo, dne 8. marca, ob treh popoldne se bo vršil v Slovenskem domu na Holmes Ave. velik shod. Na tem shodu bomo ponovili Amerikanci slovenskega pokolenja prisego zvestobe in udanosti našemu predsedniku in domovini, kateri on stoji na čelu.

Ali smemo računati, da boste prišli v tako velikem številu, da bo udeležba primerna pomembnosti in svečanosti dneva —?

Pripravljalni odbor

Narodna borba

Piše M. I. Lah

Oj, bratje, bratje kako je v vas, oj, bratje, bratje prišel je čas, po bliskovito gre vseh živih dan, kdor ga zamudi — ves klic zamanj, doživi ga le, kdor je pripravljen nanj.

Ta izrek je šel od ust do ust med prostovoljci in kladivarji Jugoslavije v prvi svetovni vojni. Ne samo imetje, kar so ga imeli na svetu, ampak svoje lastno življenje so zastavili za pravično borbo, ki sega nazaj v stoletja, katere vrhunec smo doživeli mi v sedanji svetovni vojni.

Slovenci, borba je naša kot ameriških državljanov, obenem pa kot največje žrtve osiških držav že ves čas od prve svetovne vojne. Ponižanje in zaničevanje, katerega je pretrpel naš narod v Primorju je nepopisno. Hudodelstva in zločini so in še danes vpijejo do neba, a marsikje pa se je moralo celo molčati.

Naši slovenski zavedni Primorci so v tisočih zapuščali svojo sveto rodno grudo ter odhajali v tujino, da je tujec lahko naselil v njih krajih sovražni rod. Bratje, prišel je čas, da se zganemo in damo duška, kar je dvajset let bolelo in da povemo svetu sedaj, kako se počutimo. Samo mi tukaj se lahko zganemo.

Ali mar ni dolžnost na vseh, da skupno izrazimo naše čute, da vsemu svetu dokažemo, da nismo še uničeni, ampak zahtevamo svojih pravic, za katere se poganjamo vsi ponižani in užaljeni.

V nedeljo popoldne ob treh si določite čas, da se gotovo udeležite shoda vseh Slovencev, posebno pa onih iz našega Primorja, da skupno demonstriramo za svoje pravice. Ta shod se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave. Sedaj je čas za naše pritožbe! Nove Slovenije brez našega Primorja ne poznamo! Zato branimo bratje biser domovine, da v žrelu tujca zemlje lačnega ne izgine.

Poziv vsem rojakom

Že davno je naša newyorška organizacija pozivala vse rojake, zlasti vse primorske in koroške Slovence (in Istrane), da se organizirajo in potom svojih organizacij zaščitijo svoje stališče v Ameriki. Od 1935. leta dalje je naš odbor neprestano poudarjal potrebo, takih organizacij in v dobi poslednjih deset mesecev ste imeli dovolj prilike čitati pozive na delo in svarila. Posebno pogrešeno pa je bilo stališče nekaterih večjih

organizacij, ki so bile nasprotnega mnenja, same pa do danes niso storile nič v tem oziru. Tudi je bil odziv naših ožjih rojakov zelo malenkosten v sled njihove lastne brezbriznosti; zato naj danes dolže lastno malomarnost za mogoče posledice.

Z ozirom na nujno potrebo razčiščenja legalnega stališča naših rojakov lahko poročamo, da smo še poduzeli prve korake v tej smeri, potom svojih zvez. O nadaljnjih korakih bomo pa poročali v bližnji bodočnosti.

Ker pa je upravičen naš odobor, da govori samo v imenu naših teh oziroma štirih newyorških organizacij, zato pozivamo vse rojake, da se čimprej organizirajo ter nam prijavijo svoja društva.

Vsaka skupina rojakov, ki ima 8 ali več članov se lahko takoj konstituirata ter si izbere svoj odbor. Opozarjam vas pa v naprej, da mora odbor jamčiti za lojalnost napram Ameriki, za vsakega člana, katerega sprejme v svoje društvo. Rojaki, ki so ameriški državljani, bodo pa govorili v vašem imenu, vam pomagali in jamčili za vse lojalne rojake ameriškim oblastim.

Takoj ko bodo dopuščale razmere, bomo pozvali vse organizacije, ki se nam javijo, na občni zbor, na katerem se bo izbral permanentni centralni odbor naših organizacij.

Prosimo vse časopisje, da podpira in priporoča naše delovanje ter priporoča **enotno akcijo ne pa posamezne**, ker le kot skupina, jednota organizacija pridemo v poštev pri javnih oblastih. O vsakem koraku boste obveščeni potom vaših časopisov, odbori pa potom društvenega dopisovanja.

Prebudite se, in na delo rojaki!

Udruženje Jugoslovanskih Manjšin.

Obsodba

Naše dopisovalce in dopisovalce v Ameriški Domovini sem v preteklem času res kar občudoval, kajti bili so res dopisi stvarni, ki so res nekaj koristnega povedali in so imeli tudi nekaj vsebine v sebi. Da to so bili res dopisi, ki so nekaj pomenili.

Kaj pa danes? Zadnje čase so pa nekateri naši dopisovalci pričeli pisati pa le o psehi in zopet o psehi. Eden piše v korist psa in drugi zopet zoper in tako se ponavlja ta dirandja že več kot en mesec. Bil sem v pogovoru z ljudmi in smo se pogovarjali o različnih stvareh, med tem pa je pogovor nanesel tudi o naših poročevalcih in dopisovalcih v tem listu. Priznati moram, da pohvale ni bilo, celo razočarani so bili radi takih dopisov.

Mnogi so bili mnenja, da iz takih dopisov se ne rodi nič dobrega in koristnega. Nekateri so bili celo užaljeni, češ, da bi se ta dragoceni prostor lahko porabilo za res kakšno koristno stvar in za dobro berilo. Da dopisovalci sami prav dosti ne verjamejo v te vrste dopise, nam kaže že samo dejstvo, da se niti ne podpisujejo pod svoj dopis. To je tudi znamenje, da ni nič kaj posebno dobrega v dopisu.

Ljudje božji, kaj res nimate nič kaj drugega pisati, kaj takega, ki bi človek res z veseljem bral in da bi tudi kaj zaleglo. Današnji časi so prerenski in zahtevajo, da se res kaj stvarnega pove. V starem kraju so naši bratje v velikem pomanjkanju in kličejo po pomoči: rojaki, Slovenci v Ameriki, pomagajte nam! Koliko jih sliši njih klic, da bi napisal ali dal nasvet, kako jim pomagati. Sama akcija oziroma ta odbor Slovenske sekcije tudi ne more vsega sam napraviti, zakaj bi se pa še kdo drugi ne oglašil v ta namen.

Pater Bernard Ambrožič kliče in opominja po časopisju tudi za pomoč potrebnim v stadi domo-

vinu. Tu je prilika, da se mu tudi pisмено pomaga. So pa še tudi drugi narodni voditelji, ki lepo pišejo in kažejo pot ter večkrat tudi vprašujejo za nasvete, čemu ne odgovorite, da bi bil večji uspeh nas vseh? Novic je vsak dan dovolj in naš urednik jih bo z veseljem priobčil in vsakdo jih rad čita. Torej na dan ž njimi, pasjo zalego pa pustimo v miru in proč z njo iz naših časopisov. To je moja sodbpa, pa brez zamere,

Anton Meljač.

Izpod jarma tiranov?

Ali sedaj, ali nikoli? Tako se vprašuje danes več kakor polovica Evrope! Tudi ti in jaz, dragi rojak in rojakinja iz Primorja, v strahu čakamo, kaj nam prinese čas! Ali pa se zavedamo, da ako ne bomo nič storili, nas bodo tudi drugi prezrili; ako se ne bomo vzdržali in pomagali po svoji moči, da bodo naši tam umirali, tako rekoč poginili, kakor "črv" pod peto. Saj naši tirani so nas imeli in nas še imajo za manj vredne kakor žival. Zakaj? Ali res ni pravice za nas? Ali ne bi nikdar sijalo sonce na tista "krasna" mesta in vasi, po katerih smo dobili ime Kraševci (četudi nismo Čiči in ne Berkinji, ker smo ravno na kufnini)?

Ne tega ne smemo pustiti, moramo se organizirati; moramo pustiti politiko in stranke na strani in iti naprej; naprej do cilja. Zato je bil sklican sestanek 26. februarja, na katerem so sklenili, da se skliče naroden shod in sicer v nedeljo 8. marca v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 3. uri popoldne, na katerem nam bodo naši, odlični govorniki raztolmačili pomen in namen te organizacije. Nikar ne reci, dragi rojak Primorec in vsak Slovenec, "o saj bodo tudi brez mene opravili." Ni res! Ti in vsi se moramo združiti, ako hočemo kaj doseči in doseči moramo!

Naši starši, bratje in sestre, naša stara domovina nam bo hvalažna. Nikar ne mislite, da ako se bomo Primorci in ostali borili, da pridemo skupaj z ostalo Jugoslavijo, oziroma pridejo naši tam izpod jarma tiranov, da bomo s tem škodovali kakšni pomožni akciji ali organizaciji, ravno nasprotno, ako bomo složno delovali, bomo dosegli več, ker edino v slogi je moč.

Ker ne maram, da bi gospod urednik rekel, "kaj ne bo še končala," naj rajši končam sama. Kličem pa vam še enkrat "eden in vsi" na shod v nedeljo 8. marca! Pokažimo, da se ne bojimo zaprek in težkoč, saj se gre za naše drage.

Pozdrav in na svidenje v nedeljo v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 3 popoldne!

Emily Silbiter,

10513 Reno Ave.

Jugoslavija, novo jamstvo demokracije

g. K. FOTIĆA

poslanika kraljevine Jugoslavije v Washingtonu

Washington, D. C., 20. februarja (JCO) — Poslanik kraljevine Jugoslavije g. Konstantin Fotić je imel 14. februarja pri kosilu "Chicago Bar Association" v Chicagu sledeči govor:

"Zahvaljujem se članom "Chicago Bar Association" za ljubeznivo povabilo. V prijetno počastitev si štejem govoriti članom edilnega društva, ki igra važno vlogo v političnem in intelektualnem življenju srednjega zahoda. Vi ste se zlasti posvetili čuvanju zakona, obrambi državljanske svobode in obrambi državnega in zakonskega reda, ki je temelj svobode te velike države in temelj demokracije same.

Danes smo vsi v boju proti skupnemu sovražniku, čigar cilj

je uničenje tega reda, ki ga že zamenjati s svojim gospodstvom vsemu svetu, z grozotom, kot sam pravi, poplavi. Iz naroda sem, ki mi ni okleval položiti največje teže za obrambo svoje svobode in neodvisnosti in zemlje. Naša zgodovina je neprestanih bojev za obrambo in neodvisnosti in smo nikdar, najsiprav pot težjim okoliščinami, ne posli ne v resnici popustili načelih. Pa najsi je bila še tako neenaka, naša odlo je vedno bila ista. Včasih rod prisilil vdstvo k taki čitvi, kot se je zgodilo 27. ca lanskega leta, ko je vanski narod odklonil politiko sodelovanja z oski ki bi utegnlo rešiti mnoge ljenja in ohraniti mnoge ve, vendar za ceno naše neše neodvisnosti. Bila je stovoljna odločitev naroda, je zavedal krutega mašosišča. Odločitev naroda, hotel ostati veren svoj klosti in si izbrati pot svo rodne usode.

Bili so tudi drugi, podob godki v naši zgodovini. 1539 je morala srednjeveška bilja sama v boj s silno močjo, pri njenem navalu osvoji Evropo. Srbski car, je zbral na Kosovem polju oborožene sile svoje države, borbo samo pa je vedel, turški osvovjevalec mnoge nejši in boljše oborožene, svoje vojvode in svetovne se z njimi posvetoval, se pomiri, pa najsi za ceno visnosti. Znamenito Srbo ročilo, ki se ga vsak Srbo v svojih otroških letih, je ta izbira bila odločitev beško kraljestvo ali kral na zemlji. Odločitev njegovih vitezoj je bila glasna, čeprav ni bilo več zmagao. Car Lazar in večji govih vitezoj so padli v srbsko carstvo je bilo uničeno. Naš narod je prišel za letij pod turški jarem, a živji kosovski duh, ki ga bolj črnih dnevih vodi v na boljše bodočnost.

Jugoslovanske četnike vodstvo generala Draha hajlovića danes vodi isti ski duh, ista vera v našo dno usodo, ista želena braniti svobodo domov zadnjega diha. Teško prav zamisliti težave te a general Mihajlović in vi junaki jo bodo nadalje ozirajte se na nje in do končne zmage — kol dejal nemškimi odposlanci V njihovih sreih ni dvoma v končno zmago vo zaupanje v končno je povečalo v trenutku. izdajalski napad Japonci silil narod Združenih vstopiti v to strašno vojmo, da ameriški narod položil orožja v tej vsilj bi vse dokler Hitler in priveski in vse tisto, kar stavlja, ne bo uničen najsi bo borba trajala dolgo in najsi bo še tako V vaši in v naši zgodov popuščanja, kadar gre čela svobode in narodne Vaša borba za neodvisno navdahnila mnoge narode

Iz te zmage pričakujem (Dajte na 3 strani)

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Sami se kajpada nismo bali za njega. Saj smo bili prepričani, da ga bodo Nijore strogo stražili. Sramoto bi si nakopal ves rod, če bi jim ušel in če bi ga nam ne mogli vrniti, ko bi prišli po njega. Bolje je bil shranjen pri njih ko pri nas, ki nismo utegnili paziti na njega. Prav nič pa ni bil zadovoljen naš prijatelj in goslar Vogel. Ko je čul, da se bomo ločili, je ves razburjen ugovarjal in nam dopovedoval vse mogoče, da bi omajal naš sklep. Opozarjal sem ga na nevarnosti, ki nas čakajo, mu dopovedoval, da ga ne moremo vzeti s seboj na poizvedovanja, ker takih potov ni varno, — zamen, se užaljen je bil, očital nam je, da ga imamo za nevarnega človeka, grozil je, da pojde enostavno za nami, če hočemo ali nečemo.

Položaj je bil siten, gledali smo se in si nismo vedeli pomagati. Pa mi je šinila v glavo pametna misel.

Pravil sem mu, da mora na vsak način eden od nas ostati pri Meltonu, da ne nevaren ujetnik in da Nijoram le ne smemo tako čisto popolnoma zaupati, in njemu, sem pravil, bi zaupali važno službo, posebej bi pazil na starega.

Pomagalo je. Pomiril se je, pomlačeno se je čutil, vdal se je. Pa zabijeval nam je, da se moramo kmalu vrniti.

Odravili smo se. Slovo od Nijore je bilo prisrčno, pa kratko. Melton pa nas niti pogledal ni, samozavestno je odjezdil.

Prijatelji so izginili med drevesi in jazi, pa smo krenili po ravni dalje. Nihče več nas ni oviral in zadrževal, ko veter so se podili naši konji po planoti. Do jutra, smo upali, prispemo k Be-

Nijore so prišli od Mogollov, kamor smo bili namenjeni. Treba se nam je bilo le ozreti njihove sledi, pa smo našli tabor. Sled je bila nekaj časa dobro vidna, pozneje pa je izginila. Nijore so v bližini sovražnika sled zabrisali za seboj.

Do večera smo prejezdili krog in krog, naslovi smo bili. Ko se je zmrčilo, smo šli iskat primeren prostor za taborjenje.

Na levi se je dvigala višina. Nizko grmovje je prihajalo po pobočju in se izgubljalo v ravni. Zasidli smo, da tisto grmovje raste ob potoku. Tak kraj je najbolj pripraven za taborjenje.

Krenili smo k višini krog njega, v grmovje — in groze glas nas je ustavil.

"Stojte, meššurs — še korak, pa bom streljal!"

Ostali smo. S takim robatim človekom se ni šaliti.

Videli ga nismo, v grmovju je bil belokozec, pa ne španskega pola. Morebiti jih je bilo celo več.

Kaj bi storili —? Iz grma je izšel nekaj kakor puškini cev čimer je ustavil. In tista cev je bila varno kazalo. Je le ne- kaj kazo.

Pozajati smo se začeli.

"Kje pa prav za prav tiči ta prelepa prostora, če sme- mo vprašati?" sem se oglasil.

"Tule za črešnjem grmom, kje iz njega moli cev moje puške?" je povedal mož in pose- bej poudaril puškino cev.

"Zakaj pa nam prav za prav govorite s kroglo, sir? Saj vam ni nič hudega storili. In tu- di nimamo takih hudobnih namenov."

"Zelo tehtne razloge imam! Ne vem, kdo ste! Preden sto- pite bliže, mi morate povedati, ali ste gentlemani ali lopovi!"

"Gentlemani smo, sir in dra-

JUGOSLAVIJA, NOVO JAMSTVO DEMOKRACIJE

(Nadaljevanje z 2 strani)

red, ne spako Hitlerjevega "novi- tega reda," nov red, ki bo zagotovil narodom Evrope boljše budočnost in boljše življenje. Tu ne bo zmagala država nad državo, temveč zmaga demokrati- je nad totalitarnimi nauki. Ta zmaga bo zlomila tiste države, ki sedaj poiskujejo vsiljevati svoja življenjska prepričanja drugim, svobodnim narodom, kar pomeni uničevanje naše ci- vilizacije. Demokracija in ne poedine države se sedaj bori za pravico človeškega napredka in demokracija mora v tej borbi zmagati, zmagati v vseh delih Evrope in sveta in si zagotoviti daljnji obstoj.

Izkušnje povojne dobe so nam pokazale, zlasti malim državam, da iskanje varnosti v političnih zavezništvi ni koristi- stno. Nobena Maginot-ova črta in nobeno oboroževanje ne mo- re zagotoviti varnosti našega na- roda. Resnično varnost je mo- goče doseči samo z boljše ure- ditvijo mednarodnega življen- ja, ki bo omogočila in zagoto- vila tesno sodelovanje med na- rodi, ki imajo vsi ista demo- kratska načela, ista načela so- cialne pravičnosti, združeni s skupnimi gospodarskimi in kul- turnimi interesi. Uvedba in va- rovanje demokratskega načina življenja v Evropi ni samo pra- vica, temveč tudi dolžnost an- glosaških demokracij. Nemčija in Italija, ter njuna priveska Madžarska in Bolgarija, ki so prav tako pokazale željo po pridobitvi gospodarskega po- ložaja v našem delu Evrope, ne smejo nikdar več priti do mož- nosti novega napada na demo- kratski red v Evropi. Da se za- varuje ta novi red, da se zava- rujejo narodi, žrtve napadalca, da se zdaj in za vselej onemo- goči porajanje novih pustolo- vec v teh državah, morajo pri- tti pod mednarodno nadzorstvo. Vsako odvisno pomilovanje in

sočustvovanje bo pripeljalo sa- mo do novih nesreč. To naj bi- bilo v pouk poštenemu in de- mokratskemu življenju člove- štva, ki sedaj tako strašno trpi. Sama sprememba vlade nič ne pomeni. Ves ustroj je treba zamenjati, vse osebe in stran- ke, odgovorne za njihova zločin- stva je treba radikalno odstra- niti in jim onemogočiti kakršne- koli vpliv na življenje njihovih narodov.

Sele tedaj bo odprta pot za tesno sodelovanje narodov. Se- le tedaj bodo narodi varni pred novimi požari in borbami za za- varovanje svoje varnosti. Ta- krat šele se bodo mogli posve- čati vprašanjem povojne obno- vitve. Če bomo zopet morali trdati 25-50% naših državnih dohodkov za vojaške utrdbe in oboroževanje, spregledujoč res- nične potrebe naroda, bodo vsi sedanji napori zastoj in go- spodarski razlogi, ki so povzro- čili sedanji razplet bi utegnili ostati isti. Ustvariti moramo red, v katerem bo izmenjava dobrin, čeprav do neke meje pod nadzorstvom, usmerjena k svobodnejšim mednarodnim od- nosom. Če hočemo Nemčiji iztrgati vse možnosti gospodar- skega pritiska na male narode, ki končno vodi do njihovega za- sužnjevanja, je treba uničiti vse trgovske dogovore o izme- njavah, zaračunavanjih, nado- mestnih dajatvah in vseh dru- gih gospodarskih čarovnijah, iz- mišljenih v Nemčiji, ter jih za- menjati z ustrojem mednarod- ne trgovine na temelju mnogo- stranskih trgovinskih sporazu- mov.

Danes, v nedeljo, posvečeno spominu Lincolnovega rojstva, ob pogledih nazaj lahko dou- memo, kakšna nesreča je bila v edini rešitvi, ki mu je ostala: državljanski vojni. Kakšna ne- sreča je to bila zanj, za člove- ka, čigar širokoprstnost odseva iz njegovega nesmrtnega reka "usmiljenje za vsakogar." In vendar, celo ta cena ni bila pre- visoka za ohranitev Unije in

njene neodvisnosti. Demokra- cija in svoboda ste morali žive- ti — tu se ni moglo popuščati. Isti duh in ista odločnost bo vodila Združene države, Rusi- jo, Veliko Britanijo in vse nji- hove zaveznike do končne zma- ge. Po izanesljivem poročilu, priobčenem nedavno v ameri- škem tedniku "Life," je general Mihajlovič, tedaj še polkovnik povedal nemškemu odposlancem, ki so prišli pogajati se za mir, da bo nadaljeval borbo do zad- njega vojaka in dokler zavez- niki ne bodo zmagali. To odloč- nost deli z njim ves naš narod, naš kralj Peter II. in naša vla- da, ki nadaljuje boj ob strani našega velikega zaveznika Veli- ke Britanije, vaše velike demo- kracije Združenih ameriških držav in Rusije.

Iskanje temeljev jutrišnje ureditve Evrope v nekih v na- prej postavljenih pravilih bi bila samo prevvara. Prav tako bi bilo napak iskati rešitev naših vprašanj, ki s svojo zamede- nostjo privlačijo duhove mno- gih dobro hotočih in dobroduš- nih ljudi, s predlaganjem neka- terih vrst ureditve, ki se niso posredile v preteklosti. Mislim prizadevanje za ustvaritev Do- navske federacije z novo posta- vitvijo habsburškega vladar- stva ali brez nje. Morda bi se komu zazdelo, da bi obnovitev starega ustroja, ki ga je narod sam zavrgel, bilo zadosti za za- gotovitev sreče in miru v tem delu Evrope. Lahko ste prepri- čani, da je narod, ki je v tej borbi največ pretrpel hkratu tudi uvidel in razumel, da je njegova rešitev mogoča samo v boljši mednarodni ureditvi in tesnejšem sodelovanju narodov. Prav tako bo prvi, ki bo uvidel, da zamisel državne oblasti, ki je bila na površju v preteklosti, potrebuje do nekih mej izpre- membe, da bi se to sodelovanje omogočilo. V zvezi s tem je do- ber zgled nedavno podpisana pogodba med Grčijo in Jugo- slavijo. Oba naroda sta v zad- njih letih pokazala, da je te

skupne napore treba nadalje- vati tudi po zmagi, da je treba ustvariti Zvezo, ki bo omogoči- la boljše budočnost za narode obeh držav.

Sporazum obeh naših vlad ima v načrtu skupna gospodar- ska, in politična telesa, carin- sko in denarno unijo po vojni in skupni generalni štab in ob- rambni ustroj. Ta zveza, ki ni po starih vzorih političnih zvez, ni zaprta za druge narode; da- nes obsega samo obe naši drža- vi, vendar trdno upamo, da s- nam bodo po vojni pridružile nekatere sosedne države, ko bo do iztečile iz njihovega politi- čnega življenja tiste, ki so od- govorni za njihovo današnje pro- osiščno delovanje. Ko se bo zaupanje obnovilo, ko bodo pri teh narodih demokratska načela na površju, bo spet od- prta pot za njihovo sodelova- nje z nami. Na severu pa ima- te zgled Poljske in Češkoslova- ške, ki sta sklenili dogovor, po- doben sporazumu med Jugosla- vijo in Grčijo.

Iz tega je razvidno, da naše države celo sredi med borbo de- lujejo za reševanje povojnih vprašanj v pravem demokrat- skem duhu novega reda v bo- dočnosti. Bodoči ustroj ne bo umetna tvorba temveč bo ute- meljen v skupnih interesih, skupnih željah in pogledih na- rodov, ki žele živeti v miru in prispevati za obnovo Evrope. V sedanji vojni so te države dale velikim anglosaškim demokra- cijam jasen dokaz, da se smejo na nas zanesiti in da nas bodo vedno našle ob svoji strani. Ju- tri pa, ko bo zavladal mir, se boste zopet lahko zanesli na nas, da bomo z vašo pomočjo in podpora graditelji novega reda v Evropi."

Zagorje pred 200 leti

10. marec pred 200 leti je za razvoj Zagorja tako važen dan, da ne moremo molče preko nje- ga. Kajti tega dne se, kolikor je doslej znano, prvič uradno ome- njajo zagorski podzemski zakla- di, od katerih je še vedno odvis- no vse bitje in žitje Zagorja z njegovo široko okolico. Z večjim razmahom industrije na Kranj- skem se je pokazalo, da les ne zadošča več njenim potrebam na eni strani zaradi njegove velike potrebnosti, na drugi strani pa so spoznali: če pojde tako dalje z izkoriščanjem lesnega bogastva, bodo naši gozdovi v dolednem času uničeni, posebno ker isto- časno niso skrbeli za sistematič- no pozgodovanje. Cena lesa je poskočila in pričeli so že v XVII. stoletju misliti, ali ga ne bi bilo mogoče po vzgledu inozemstva nadomestiti s premogom.

Po regulaciji Save med Liti- jo in Radečami je dobil rudarski strokovnjak Anton Hauptmann nalogo, da pregleduje letno iz- vršena regulacijska dela, ob enem pa naj tudi poroča o raz- nih najdiščih rud, ki so v nepo- sredni bližini Save, tedaj naj- boljšega prometnega sredstva. Poleg poročila o litijem svin- čenem rudniku je poročal mož 10. marca 1740 o zagorskem pre- mogu: "Omeniti moram, da so pol ure od reke Save pri vasi Za- grcju večje plasti premoga sko- raj na površini zemlje in se raz- teza daleč proti severu. Ako bi ljudje poznali uporabnost premoga, bi imeli od njega veli- ke koristi, ker ga je lahko pridobi- ljati od Save ter ga po njej pre- važati v razne kraje. Uporab- nost tega premoga se je pokazala med regulacijskimi deli ob Savi, ki je mnogo izdatnejši ka- kor lesno oglje. Mešan z njim v razmerju 1:2 bi bil uporaben v kovačnicah, predvsem v kra- jih, kjer ni mogoče dobiti oglja. Uporaben bi bil tudi v zasebnih stanovanjih kot kurivo, čeprav oddaja duh po žveplu, ki pa ni škodljiv človeškemu zdravju."

Kmalu zatem je zanimanje za premog postal živahnejše in začela se je borba za posest pre-

mogovnih ležišč v Zagorju. Že 1755 je dobil uradno dovoljenje za odkop baron Henrik pl. Rai- gersfeld, svetnik ljubljanske gu- bernijske reprezentance, znan kot sodelavec za izgraditev vla- čilne poti ob Savi med Zidanim mostom in Litijo. Njegovo delo- vanje ni trajalo dolgo, kajti 1760 ga je prehitela smrt. Naslednji lastnik baron Anton pl. Pillich- graz je 1776 prevzel opuščeni premogovnik. Na ozemlju med št. Lambertom in Čemšenikom si je 1771 pridobil dovoljenje za izkoriščanje premoga Franc Jo- žef Klinc. Na kompleksu Velni si je 1777 pridobil enako dovo- ljenje Jakob Anton pl. Winter- shofen, nekako v središču Zago- rja. To so bili prvi začetki iz- koriščanja našega podzemnega bogastva, vendar so vsi ti posku- si bili prehodnega značaja, kaj- ti dotedanji zakupci niso bili ni- kaki rudarski strokovnjaki. Se- le z nastopom Leopolda Ruar- da, lastnika gorenjskih plavžev, je nastopila nova doba v zgodo- vini zagorskih premogovnikov, Leopold Ruard si je pridobil v letu 1795-96 tri jamske mere, ki jih je imenoval: Leopold, Tere- zija in Johanna. Iz teh treh jamskih mer je leta 1796 pridobi- bil 2730 stotov premoga, od ka- terih je 226 porabil sam za svo- jo industrijo, 26 jih je podaril ljubljanskim kovačem za poiz- kušnjo, 388 stotov je prodal na drobno. 1000 stotov pa je oddal tekstilni tovarni na Selu pri Lju- bljani. Lastniku te tovarne Des- selbrunnerju je bila tovarnina predraga, pa je sam zaprosil za jamske mere med Medijo in Za- gorjem, kajti v svoji tovarni je rabil mnogo goriva. Ali se mu je to posrečilo, ni mogoče dognati.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Farma v najem

V najem se odda farma, ki obsega 46 akrov rodovitne zem- lje. Je blizu Cheappewa jezera, okraj Medina. Ima vsa po- trebna poslopja in nekoliko orodja. Nahaja se ob tlakovani cesti. Se da v najem za več let ali pa se proda. Za podrobnosti vprašajte na 6424 Spilker Ave. ENdicott 3093. (58)

Pozor, igralci hramonik!

Naprodaj je jako poceni pia- no harmonika. Oglasite se na 1007 E. 62. St. (55)

Išče se strežnica

Službo dobi ženska, da bi skrbela za bolno žensko, ki je popolnoma sama. Stanovati bi morala tam. Vprašajte na 869 Rudyard Rd. (53)

Ves nov 1942 stenski papir!

Cena na debelo za vsakogar VARNIŠI, ENAMEL Vsa barva in stenski papir po znižanih cenah

Glenville Wallpaper & Paint

10018 ST. CLAIR AVE. blizu E. 101. St.

Soba v najem

V najem se odda opremljena front soba s prostim vhom. Naslov izveste v našem uradu. (53)

Dekle se sprejme

V službo se sprejme sloven- sko dekle, ki bi hotela delati v zemljiški pisarni delno ali pa stalno. Mora znati prilično do- bro tipkati in mora biti dobre osebnosti. Dekleta iz fare sv. Lovrenca imajo prednost. Vpra- šajte po 7 zvečer na 9219 Miles Ave., ali pokličite Diamond 5020. (55)

Mesar se sprejme

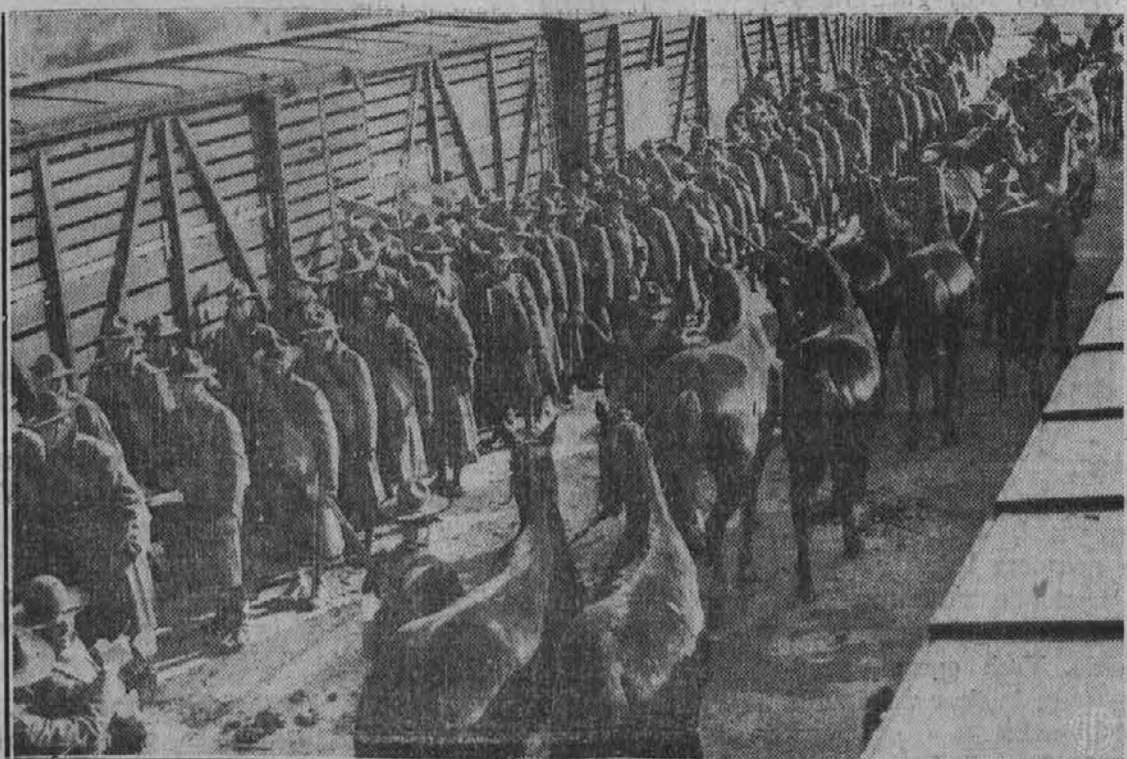
Delo dobi izučen mesar, da bi delal ob petkih in sobotah. Po- ključite IVanhoe 9689. (54)

Voznika se sprejme

Išče se voznika za truck, da bi razvažal sadje po hišah; dober zaslužek bi delil napol z gospodar- darjem. Starost 18 do 50 let. Dobi sobo in hrano. Mora dati reference. Oglasite se pri Jos. Kovač, 10001 Park Heights. (53)

V mestu New York so zaplenili igralne stroje in iz njih pobrali kovinaste kroglice, ki jih bodo predelali v kroglice za naše puške. Gornja slika nam kaže le del teh zaplenjenih kroglic, katerih so nabrali skoro eno tiso.

Ameriška kavalarija je bila nad 20 let nastanjena v Fort Myer, Va., sedaj pa so jo premestili v nek neimenovan kraj. Vojaki in konji so pripravljeni v Washingtonu, da zasledijo vlak, ki jih bo odpeljal na novo postojanko.

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako lahko dobite v va- še polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri- tem dosti časa. Vse delo je na- rejeno, kadar vam čas dopušča. Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK
6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo po- slopje. (March 5, 9, 12)

Za las je manjkalo

ROMAN

Napočila je usodna noč. Jetnika sta se iztihnata iz ječe v vrtno klet, kjer je Jacques prižgal svečo, nakar sta se lotila dela. Ječar se ni lagal, ko je pravil, da je obzidje na tem mestu najtanjše; bilo je celo tanjše kot je pravil, zato pa tudi trdo kot skala. Toda Trumence je imel na srečo krepke mišice in po enournem udrihanju s krampom in jeklenim drogom je bila luknja v zidu dovolj velika, da bi se odraščeni človek lahko spazil skozi njo. Vagabund je pomolil glavo skozi njo ter sporočil Jacquesu:

"V redu. Noč je temna in nikjer nobene žive duše. Bogme, da bom tvegala ta skok v prostost."

Nato se je spazil skozi luknjo na prosto; Jacques mu je sledil. Potem je vzel iz žepa sveženj petfrankovskih bankovcev ter ga dal potepuhu, rekoč:

"Prišetej tole k tistim sto cekinom, ki sem ti jih dal poprej. A zdaj—najlepša hvala! Bil si sijajen dečko in če se kdaj rešim iz svojega precepa, te ne bom nikdar pozabil. In zdaj se najina pota ločijo. Požuri se, bodi previden in—mnogo sreče!"

Po tem besedah je naglo odšel v noč. Toda Trumence jo ni ubral v nasprotno smer, kakor je bilo dogovorjeno med njima.

"Vsekakor postaja zadeva s temle ubogim gospodom izredno zanimiva," je zamrmral sam pri sebi. "Le kam ga nese zlomek—?"

In kar je bila radovednost

KAJ NAJ NAPRAVIM?

To je najboljši zdravilo izumljeno za kolesa.

Tri četrtine vseh nepravil s kolesi je radi premalo zraka, pravijo eksperti. In pomnite, ni treba, da bi izgledali napol prazni, da so nevarno prazni. Samo 3 funte zraka pod normalno pomeni 3.500 milj potroška iz najdaljšega življenja koles. Mehka kolesa se ne samo izrabijo hitreje, ampak se lažje okrušijo, lažje prederajo, lažje počijo. Ako vsak teden cekirate zrak v kolesih, če vozite previdno, da dajo danes kolesa lahko 50.000 milj potroške. Drugi jih dobijo—zakaj bi vi ne? Ta dnevni nasvet za varstvo kar je

ANOTHER **SOHIO** SERVICE
THE STANDARD OIL COMPANY (OHIO)

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
Glenville 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
Henderson 9231
Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.
ENDicott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odperto do 2:30 zjutraj

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Vsak petek FISH FRY

FINA PIJAČA
Se priporočamo
KERN NIGHT CLUB
16901 Groveood Ave.
JOSEPH in FRANCES KERN, lastnika

močnejša od njegove volje, jo je potepuh brez nadaljnega ubral po Jacquesovih stopinjah. XXVIII.

Jacques se je napotil naravnost proti ulici, kjer se je nahajalo začasno domovanje grofa Claudeuseja. Vendar je ubiral po stranskih ulicah, da bi ga kdo ne srečal in spoznal, kajti znano mu je bilo, kako so se ljudje zgražali nad njim in bal se je tudi, da ga ne bi predčasno prijeli in odvedli nazaj v zapor. Ko je naposled prispel pred grofovo vilo, je našel velika železna vrata že zaklenjena. Toda to ga ni motilo. Pozvonil je.

K vratom je prišla služkinja, ki ga ni poznala ter mu povedala:

"Gospa grofica ne sprejema nobenih obiskov. Zdjaj čuje pri grofu, ki je zelo bolan."

"Toda jaz jo moram videti."

"Nemogoče."

"Povejte ji, da bi jo rad videl neki gospod, ki ga je poslal gospod Galpin. Gre zaradi Bois-coranove zadeve."

"Zakaj mi niste tega takoj povedali?" je odgovorila služkinja. "Vstopite, prosim."

Ženska je v naglici pozabila zapreti vrtna vrata ter ga odvedla po vrtu v hišo. V sprejemnici se je ustavila in dejala:

"Prosim, sedite in počakajte, jaz vas grem pa najavit gospo grofici."

Nato je prižgala svečo nad kaminom ter odšla. Jacques se je oddahnil. Doslej je šlo vse po sreči. Zdjaj je bilo treba še poskrbeti, da mu ne bi ušla, ko ga zagleda in spozna. K sreči so se vrata sprejemnice odpirala naznotraj. Jacques je pustil vrata na pol odprta ter stopil za nje.

Ko je čakal že precej časa, je naposled zaslišal nagle, lahke stopinje in šum ženske obleke. Hip nato je vstopila grofica. Bila je videti zelo presenečena, ker je našla sprejemnico prazno.

Jacques je naglo zaprl vrata ter spregovoril:

"Sama sva."

Grofica se je sunkoma obrnila in ko ga je uzrla, je kriknila:

"Jacques!"

Bilo je očitno, da jo je njegovo prihod silno prestrašil in njene begajoče oči so izdajale, da gleda, kod bi zbežala ven. Njen pogled je naposled običal na napol odprtem velikem oknu in že se je obrnila, da steče proti oknu, ko jo je Jacques ustavil z besedami:

"Ne skušaj zbežati, kajti pri-sežem ti, da bom tekel za teboj, dokler te ne ujame, magari prav do grofove postelje."

Ona ga je debelo pogledala, kakor bi ga ne mogla razumeti.

"Ti—" je zajecjajala; "ti—tu?"

"Da," je odgovoril on, "jaz sem tu. Ti si presenečena, kaj-neda? Ti si si že mislila: 'On je v ječi, varno spravljen pod ključem in zapahi in jaz lahko mirno spim. Dokazi se ne bodo nikdar našli. In on ne bo govoril. Jaz sem izvršila zločin, toda on bo kakorvan zanj. On je nedolžen, vendar je izgubljen.' Kajpak, ti si mislila, da je že vse rešeno. Nu, pa ni še. Jaz sem tu!"

Grofici obraz se je spalil od nepopisne groze.

"To je pošastno!" je pridušeno vzklila.

"Zares pošastno!" je pritrdil Jacques.

"Morilec! Požigalec!"

Jacques se je na ves glas zasmejal, toda njegov smeh je bil

sunkovit, preteč, strašen. "In ti se me upaš tako klicati?"

"Da," je odgovorila grofica, "jaz se upam. In ti ne moreš pred menoj utajiti svojega zločina. O, jaz dobro poznam tvoje motive, o katerih se sodnikom niti ne sanja! Ti si se ustrašil, da bom jaz izvršila svojo pretnjo. Ko sem te v takšni naglici zapustila, si rekel sam pri sebi: 'Zdjaj je vse končano; ona bo vse povedala svojemu soprogu.' Nato si podtaknil ogenj, da bi zvalil mojega moža iz hiše, požigalec! In nato si, morilec, streljal nanj."

Jacques se je še vedno smejal.

"To je tvoj načrt?" jo je zavrnil. "Ali misliš, da ti bo kdo verjel to trapasto storijo? Najina pisma so sežgana; in če ti tajiš, da si bila moja ljubica, jaz prav tako lahko tajim, da sem bil kdaj tvoj ljubček. In mar mi more naposled tako razkritje škodovati? Sama veš, da v dandanašnji družbi ista stvar, ki poniža žensko, dvigne ugled moškega. Kar se tiče domneve, da bi se jaz bal grofa Claudeuseja je pa dobro znano, da se jaz ne bojim nikogar. Brigale so me tvoje pretnje, ali pa misel na njegovo sovraštvo!"

Jacques je govoril popolnoma mirno in njegove besede so rezale kakor nabrušen nož.

Grofica je omahovala in nazadnje zajecjajala:

"Kdo bi si mogel misliti kaj takega? Ali je mogoče?"

Potem pa je nenadoma dvignila glavo in pridušeno vzklila:

"Saj bom še ob pamet! Če si ti nedolžen, kdo pa je tedaj krivec?"

Jacques jo je skoro divje zagrabil za roke ter se sklonil tako tesno k nji, da je začutila na obrazu njegov vroči, malone žgoči dih, nato pa je kriknil v uho:

"Ti, izgubljenka! Ti!"

Nato jo je pahnil s tako silo od sebe, da je odletela v bližnji naslonjač ter nadaljeval:

"Ti, ker si hotela postati vdova, da bi tako preprečila, da bi se jaz rešil verig, v katere si me vklepila. Na najinem zadnjem sestanku, ko sem mislil, da te je tla žalost in so me pre-magale tvoje hinavske solze, sem bil dovolj slaboten in dovolj zabit, da sem ti zatrdjeval, da sem poročil Diano samo zato, ker ti nisi bila prosta. Ti si tedaj vzklila: 'Moj bog, kakšna sreča, da mi ni prišla na misel ta ideja poprej!' Kakšno idejo pa si imela v mislih, Genevieve? Daj, odgovori in priznaj, da ti je kmalu nato prišla na misel, saj si jo izpeljala."

Nato je s porazno ironijo ponovil njene lastne besede:

"Če si ti nedolžna, kdo pa je tedaj krivec?"

Thomas L. Didlo, predsednik The Northern Ohio Opera Association pravi, da bodo v letošnjem opernem tednu v Clevelandu nastopile z Metropolitan operno družbo najslavnejše operne zvezde. Vseh opernih predstav bo osem in sicer v tednu od 6. do 11. aprila.

V sredo, 8. aprila bo nastopila v naslovni vlogi opere "Carmen" belgijska sopranistka Lily Djanel, ki je žela že obilne uspe-

he na Broadway-ju. V ponedeljek, 6. aprila bo predvajana opera "Don Giovanni," v kateri bo imel naslovno vlogo Ezio Pinza. V torek, 7. aprila, bo operna "Lohengrin," v kateri nastopijo Melchior, Huehn, Thorborg, Warren, Cordon in nova zvezda Astrid Varnay. V sredo bo operna "Carmen," ki jo bo dirigiral Sir Thomas Beechman.

V četrtek, 9. aprila, bo znamenita Strauss-ova opera "Der

Grofica je planila na noge, presunljivo pogledala Jacquesu v oči ter vzklila:

"Ali je res mogoče, da ti nisi izvršil tega ostudnega zločina—?"

On je molče skomignil z rameni.

"In ali je mogoče," je nadaljevala ona, "ali je mogoče, da ti verjameš, da sem ga jaz izvršila?"

"Morda ga je kdo drugi izvršil po tvojem naročilu."

Grofica je dvignila roke proti nebu in presunljivo vzklila:

"Moj bog! Moj bog! On verjame to! On verjame to o meni!"

Sledile so dolge minute tesnobe, kakršen sledi v naravi, strel in gromu. Jacques in grofica sta se vročno gledala. Oba sta imela naraščajoč občutek, da je drugi nedolžen. Oba sta bila prepadena nad tem strašnim odkritjem. To ju je tako prevzelo, da nista niti razmišljala o tem, kdo bi bil pravi zločinec.

Nazadnje je grofica vprašala:

"Kaj naj storiva?"

"Resnico je treba povedati," je odgovoril Jacques.

"Kakšno resnico?"

"Da sem bil tvoj ljubimec; da sem šel v Valpinson, ker sem imel dogovorjen sestanek s teboj; da sem rabil patrono, ki so jo našli tam, da sem napravil ogenj; in da so moji prsti

počrneli, ko sem sežigal najina pisma."

"Nikdar!" je kriknila grofica.

Jacquesov obraz je poškrjatel.

"In vendar se bo to zgodilo!" je povdaril. "Jaz hočem tako, zato se mora zgoditi."

Grofica je ogorčeno ugovarjala:

"Nikdar! Nikdar, da veš!"

Nato se je požurila in pristavila:

"Mar ne vidiš, da je to nemogoče? Saj bi nama nikdar ne verjeli, da sva nedolžna, temveč naju začeli smatrati za pajdaša pri zločinu."

"Vseeno. Jaz nočem umreti."

"Misliš, da ne maraš na vislice sam!"

"Pa tako."

"Če poveš resnico o nama, se s tem ne boš rešil, pač pa boš zraven pogubil še mene. Ali je to, kar si želiš? Mar upaš, da bo tvoja usoda lažja, če bosta dve žrtvi namesto ene?"

On jo je besno ustavil, rekoč:

"Ali se res nisi nič spremenila? Jaz tonem, a ona računa, mešetari! In ona mi je nekoč zatrdjevala, da me je ljubila!"

"Jacques!" je proseče vzklila grofica, se mu približala ter povzela:

(Dalje prihodnjic.)

Pošta Zed. držav zaposluje 15,045 motornih vozil. Poštni department jih lastuje 8,500 in 6,545 pa jih dela na kontrakt.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska tiskarna vam tiska krasna poročna zabila po jako zmernih cenah. Pri- lje b nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljene z najboljšo postrežbo.
502 ST. CLAIR AVENUE Tel: ENdlicott 0583

COLLINWOODSKI URAD: Tel: KEmore 3118
452 E. 152D STREET

ROSA BOK

HELEN JEPSON

LILY DUANEL

he na Broadway-ju. V ponedeljek, 6. aprila bo predvajana opera "Don Giovanni," v kateri bo imel naslovno vlogo Ezio Pinza. V torek, 7. aprila, bo operna "Lohengrin," v kateri nastopijo Melchior, Huehn, Thorborg, Warren, Cordon in nova zvezda Astrid Varnay. V sredo bo operna "Carmen," ki jo bo dirigiral Sir Thomas Beechman.

V četrtek, 9. aprila, bo znamenita Strauss-ova opera "Der

Rosenkavalier," v kateri nastopi tudi Jarmila Novotna. V petek popoldne bo opera "The Magic Flute" in zvečer pa "La Traviata." V soboto popoldne "Tosca" in zvečer pa Verdijeva opera "Aida."

Vstopnice so po \$1.10, \$2.20, \$3.30, \$4.40, \$5.50 in \$6.60 ter jih lahko dobite pri Northern Ohio Opera Association, Union Bank of Commerce, Cleveland.

Leseni obroči za avtomobilska kolesa. — Glen Conrad iz Columbusa, Ohio, ni mogel dobiti gumijastih obročev za svoj avto, zato pa se je izmislil in napravil lesene, pravi, da so popolnoma varni, če se vozi s hitrostjo 15 milj na uro.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je po dolgi in mučni bolezni zatisnila svoje blage oči naša ljubljena soproga in dobra skrbna mati

Josephine Janežič

(rojena TRAMTE)

Umrle je dne 2. februarja. Pogreb se je vršil dne 5. februarja iz Frank Zakrajšekovih prostorov v cerkev sv. Marije Vnebovzete ter od tam na Calvary pokopališče, kjer smo jo izročili v naročje materi zemlji. Blaga pokojnica je bila rojena leta 1896 v vasi Gradenje pri Beli Cerkvi na Dolenjskem.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem prijateljem, ki so položili tako krasne vence k njeni krsti. Ta dokaz spoštovanja napravimo pokojni nam je bil v veliko tolažbo. Zahvala velja sledečim: Mr. John Laurich, Srečar družina, Yuko družina, Mrs. Zelesnikar in družina, Kosnik družina, Mrs. Murgel in družina, Mrs. Anna Zakrajšek, Mr. in Mrs. Frank Chesnik, Mr. in Mrs. Edward Chesnik, Mrs. Josephine Ausec in Mrs. Anna Zakrajšek, Mr. Andrew F. Krane in družina, Mrs. Mary Jeram, Miss Low Jeram, Mr. in Mrs. F. Komar, Mr. in Mrs. F. Komar, Mr. in Mrs. F. Koss, Mr. in Mrs. G. Jeram, Chesnik družina, Tramte bratje, Automobile Workers Union, Local 88, Mr. in Mrs. Anton Neda, Mrs. Mary Neda, Mr. in Mrs. Leo Kausek, Mrs. Koren in družina, Mike Drensek družina, Mr. in Mrs. Anton Pintar, M. Sustarsic in družina, Mr. in Mrs. John Janežič Jr., Carmela Hive, No. 493 in društvo sv. Helene, št. 193 KSKJ, Mr. in Mrs. Mahne in družina.

Dalje hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojne in sicer: Mr. in Mrs. Martin Sustarsic, Mrs. Mary Cernigoi, Mr. in Mrs. John Martincic, Mr. Frank Kontely, Mr. in Mrs. Louis Kozlevcar, Mrs. Rose Repar, Mrs. Rose Gorencic, Frank Kovach družina, Mrs. Mary Korensek, Mr. in Mrs. Pauline Mausar, Mr. in Mrs. Koccar družina, Mr. Frank Perme, Sr., Mr. in Mrs. Frank Mahne, Mrs. Julia Mahne, Mr. in Mrs. Ludwig Kovacic, Mr. in Mrs. John Zlatorepec, Mrs. Kranz, Jagodnik družina, John Paula Zigmari, Mr. Frank Jakos, Kosnik družina, John Mullec družina, Josephine Zaman, Mr. Joseph Hren, Mr. in Mrs. Jack Zakrajšek, Mary Race, Debevec družina, Mr. in Mrs. J. Tomazin, Ivnik družina, Hacc družina, Mrs. Polonia Cvelbar, Dezelan družina, Svetina družina, Miss Strakar, društvo sv. Helene, št. 193 KSKJ, Mrs. Pauline Stampfel, Anton Tomisic družina, Mr. Frank Patrick, Mr. in Mrs. John Mikar, Mrs. Johana Cinkole-Wolf, Mr. Tom Buchar, Mrs. Mary Zalar, Mr. in Mrs. Frank Sustarsic, Mrs. Frances Tramte, Mrs. Brancelj, Mrs. Zelesnikar, Mahne družina.

Srečna hvala tudi vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi pri pogrebu in sicer: Mr. Andri Janovic, Mr. George Glansek, Mr. Frank Jakos, Mr. John Mahne Sr., Mr. John Tramte Jr., Mr. John Mahne Jr., Mr. Frank Kovach, Mr. Anthony Pintar, Mr. John Yuko in Mr. Frank Kosnik.

Dalje hvala članicam društva Maccabee, št. 493, ki so nosile krsto, kakor tudi vsem, ki so se prišli posloviti od pokojne, ko je ležala na mrtvaškem odru ter vsem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti.

Hvala pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek za vzorno urejen pogreb in vsestransko najboljšo postrežbo.

Če je pa kaj izpuščenega, kakšno ime, vas pa prosimo, da nam opozorite.

Ti, ljubljena soproga in draga mati, počivaj v miru in rahlu naj Ti bo ameriška zemlja. Solze so v naših očeh in bolelost v naših srcih, saj si nam bila tako draga, tako dobra. Spominjali se Te bomo z ljubeznijo v naših srcih za vedno.

Spavaj mirno—snivaj sladko!

Žaljujoči ostali:

JOHN, soprog.

JOHN JR., sin.

Zapušča v starem kraju mater in tukaj pa sestro Rose.

Cleveland, O., 5. februarja, 1942.